

ریخت‌شناسی قصه‌های قشقاوی براساس نظریه ساخت‌گرایی

جواد دهقانیان^{*} اسدالله نوروزی^۲ مهناز پارسان‌سب^۳

(تاریخ دریافت: ۹۳/۱۲/۶ تاریخ پذیرش: ۹۵/۶/۲۰)

چکیده

یکی از مهم‌ترین ساکنان سرزمین ایران قوم ترک‌زبان قشقاوی هستند. این قوم ادبیات و فرهنگ غنی دارند که به نظر می‌رسد در جریان یکسان‌سازی و فرایند مدرنیته جامعه ایران در حال اضمحلال است. قصه‌ها بخشی از ادبیات و فرهنگ شفاهی قشقاوی است. تاکنون مطالعه‌ای با رویکرد ساختاری بر روی قصه‌های قشقاوی صورت نگرفته، لذا در این پژوهش ده قصه برای نمونه بررسی شده است. روش بررسی براساس خویشکاری‌های پیشنهادی خدیش است که خود برگرفته از الگوی ریخت‌شناسانه ولادیمیر پراپ، محقق فرمالیست روسی، است. برای این کار ابتدا قصه‌ها تجزیه و تحلیل شده‌اند و سپس الگوی هر قصه به همراه ترکیب حرکت‌های آن ذکر شده است. این بررسی نشان می‌دهد که قصه‌های قشقاوی قابلیت بررسی ساختاری را دارند و تا حد زیادی با الگوی دیگر قصه‌های ایرانی همخوانی دارند.

واژه‌های کلیدی: قصه‌های قشقاوی، ریخت‌شناسی، فرمالیسم، ساختارگرایی.

۱. دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه هرمزگان (نویسنده مسئول)

^{*}. mirjavad2003@yahoo.com

۲. استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه هرمزگان

۳. کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

۱. مقدمه

یکی از زمینه‌های مطالعاتی جدید در رابطه با قصه‌ها، بررسی ساختاری است. این مطالعات که با مکتب ساختارگرایی و به خصوص با کار ولادیمیر پراپ، محقق فرمالیست روسی، اوج گرفت، به بررسی ساختمان و فرم متون می‌پردازد. پراپ در حوزه مطالعات قصه، انقلابی به وجود آورد که بعد از وی محققان بسیاری آن را دنبال کردند. آن‌ها ضمن ستودن کار پراپ بر لزوم کاهش کارکردهای ۳۱ گانه وی تأکید کردند. خدیش در کتاب *ریخت‌شناسی افسانه‌های جادوی* با توجه به این نظریات، ۳۱ کارکرد را به شش جفت تقسیل می‌دهد.

در این پژوهش ده قصه از قصه‌های شفاهی و مکتوب ایل قشقایی بر اساس خویشکاری‌های خدیش تجزیه و تحلیل شده و الگوی آن‌ها استخراج شده است. از آنجا که تاکنون هیچ بررسی ساختاری بر روی این قصه‌ها انجام نشده است، این پژوهش می‌تواند راهگشای این زمینه باشد. قصه‌های قشقایی شباهت زیادی با قصه‌های آذربایجانی دارند و این امر احتمالاً ناشی از آن است که مکان اولیه ایل قشقایی سرزمین آذربایجان بوده است و همچنین طایفه‌ای کوچک در بین قوم قشقایی به نام عاشیق‌ها- که آن‌ها را جزو عاشیق‌های^۱ آذربایجان می‌دانند- وجود داشته که بسیاری از قصه‌های قشقایی از زبان آن‌ها، روایت شده است.

قصه‌های قشقایی انواع و موضوعات مختلفی چون خیالی، تاریخی، طنز، حیوانات، قصه‌های برگرفته از زندگی عادی، عاشقانه و مذهبی دارد. پیام این قصه‌ها مانند بیشتر قصه‌ها ترویج و اشاعه اصول انسانی و برابری و عدالت اجتماعی است. برخی از این قصه‌ها نوعی وسیله مبارزه برای مردم محروم و زحمت‌کش شمرده می‌شود.

این پژوهش می‌کوشد به این پرسش‌ها پاسخ دهد: آیا قصه‌های قشقایی قابلیت بررسی ساختاری را دارند؟ آیا ساختار این قصه‌ها با ساختار کلی قصه‌های ایرانی یکسان است؟ آیا این قصه‌ها با قانون توالی پراپ همخوانی دارد؟ و درنهایت آیا این قصه‌ها از نظر ساختمان با هم شباهت دارند یا خیر؟

۲. قصه‌پژوهی

تاکنون مطالعات زیادی درباره قصه‌ها صورت گرفته است که بیشتر به مضمون و محتوای قصه و خاستگاه آن‌ها پرداخته‌اند. فهرستی که به فهرست آرنه-تامسون مشهور است، شناخته‌شده‌تر از دیگران است. در این فهرست قصه‌ها بر اساس محتوا به چند نوع تقسیم شده‌اند و به هر کدام شماره‌ای اختصاص یافته است:

۲۹۹-۱. قصه‌های حیوانات؛

۷۴۹-۳۰۰. قصه‌های سحر و جادویی؛

۹۴۹-۷۵۰. قصه‌های مقدسان و تاریخی؛

۹۹۹-۹۵۰. قصه‌هایی با جنبه داستان کوتاه؛

۱۱۹۹-۱۰۰۰. قصه‌های مربوط به دیو ابله؛

۱۹۹۹-۱۲۰۰. قصه‌های خنده‌دار و لطیفه‌ها؛

۲۰۰۰-۲۱۹۹. قصه‌های مسلسل و مربوط به هم (در.ک: مارزلف، ۱۳۷۱: ۴۸).

بررسی ساختمان قصه‌ها نخستین بار با کار ولادیمیر پراپ آغاز شد.

پراپ دسته‌بندی آثار فولکلوریک را بر اساس قواعد صوری آن‌ها انجام داد و از این رو کارش را ریخت‌شناسی نامید. او این اصطلاح را به معنای توصیف حکایت‌ها بر اساس واحدهای تشکیل‌دهنده آن‌ها و مناسبات این واحدها با یکدیگر و با کل حکایت به کار برد (احمدی، ۱۴۵: ۱۳۷۰).

اگرچه روش پرداخت میان فرمالیسم و ساختگرایی در نوسان است؛ اما به روش ساختگرایان نزدیک‌تر است.

۳. ساختارگرایی

ساختارگرایی که در اصل ریشه در فرمالیسم دارد و بسیار متأثر از اندیشه‌های فردینان سوسرور، زبان‌شناس سوئدی، است، در سال ۱۹۶۰ به شکوفایی رسید. «این مکتب کانون توجه خود را بر شرایطی که ظهور معنا را ممکن می‌سازد، متمرکز می‌کند و در نتیجه به خود معنا توجه چندانی ندارد» (برتنس، ۱۳۸۷: ۹۲).

آنچه آراء سوسور را با نقد ساختاری پیوند می‌دهد، طرح مسئله تمایزها در بررسی و مطالعه زبان است (اما می، ۱۳۸۵: ۲۳۱). از بین این تمایزها، ساختارگرایان به تمایز دال و مدلول و تمایز دو محور جانشینی و همنشینی بسیار توجه کرده‌اند.

۱-۳. دال و مدلول

سوسور اعتقاد دارد که فرم و معنا را نمی‌توان از یکدیگر جدا کرد. او فرم را دال و معنا را مدلول معرفی می‌کند و از نظر او دال و مدلول مثل دو روی یک سکه‌اند.

$$\frac{\text{ DAL }}{\text{ مدلول }} \text{ نشانه:}$$

۲-۳. محورهای جانشینی و همنشینی

پراب در بررسی صد قصه روسی از این قاعده استفاده کرد و به این نتیجه رسید که نام شخصیت‌ها و قهرمانان اهمیت چندانی ندارد؛ زیرا بر اساس محور جانشینی به راحتی قابل تغییر است. مهم کارکرد شخصیت‌هاست که بر پایه محور افقی تعیین می‌شود (ر.ک: دهقانیان و حسام‌پور، ۱۳۹۰: ۳).

۳-۳. روش کار پراب

۳۱ خویشکاری پраб عبارت‌اند از:

۱. غیبت ۲. نهی ۳. نقض نهی ۴. خبرگیری شریر ۵. کسب خبر توسط قهرمان
۶. اغواهای فریب‌کارانه شریر ۷. تسلیم اغواهای شریر شدن ۸. شرارت- کمبود
۹. میانجیگری A-a B. مقابله اولیه C. عزیمت ↑ ۱۰. اولین خویشکاری G
- BX-شدن D. واکنش قهرمان E. دریافت عامل جادویی F. انتقال مکانی G
۱۶. مبارزه H. داغ گذاشتن J. پیروزی I. رفع مشکل K. بازگشت
۲۱. پیگیری، تعقیب PR. نجات RS. ورود به طور ناشناس O. ادعاهای ↓
- بی‌پایه L. کار دشوار M. انجام کار دشوار N. شناخته شدن Q. رسوایی
- شریر EX. تغییر شکل T. مجازات شریر U. عروسی- نشستن بر تخت
- پادشاهی W.

خدیش با تکیه بر کار پرآپ و محققان بعد از او، با بررسی صد قصه ایرانی به این نتیجه می‌رسد که در این قصه‌ها «بسامد برخی از کارکردها آنقدر اندک است و حضورشان در داستان آنقدر غیر ضروری است که می‌توان به راحتی از کنار آنها گذشت. به این ترتیب او سی و یک خویشکاری را به شش جفت تقلیل می‌دهد. خدیش هفت شخصیت پرآپ را هم به پنج شخصیت تقلیل می‌دهد» (مرک: ۱۳۸۷: ۸۱).

خدیش هفت شخصیت پرآپ را هم به پنج شخصیت عبارت‌اند از:

۱. وضعیت مقدماتی: بروز مشکل (شرط- کمبود) A(V)-(L)

۲. برخورد با یاریگر ° دریافت عامل جادویی (D-F):

۳. مبارزه ° پیروزی (H-I):

۴. تعقیب و گریز (PR_RS):

۵. کار دشوار ° انجام آن (M-N):

۶. ورود به صورت ناشناس ° شناسایی (O-Q):

۷. وضعیت پایانی: رفع مشکل Z(W. U.K. RS)

خدیش برای جلوگیری از درهم آمیختگی و تفاوت نشانه‌های اختصاری، همان حروف پرآپ را به کار می‌برد و تنها حرف Z را -که در فهرست پرآپ وجود ندارد- برای نشان دادن وضعیت پایانی اضافه می‌کند. خدیش هشت خویشکاری اول پرآپ را به صورت یک خویشکاری با عنوان «بروز مشکل» می‌آورد. بروز مشکل به دو صورت است: یا شرارتی است که در آغاز قصه رخ می‌دهد (V) و یا کمبود یا نیازی (L) است. خویشکاری‌های اول و هفتم در الگوی خدیش یک جفت را تشکیل می‌دهند که خویشکاری‌های دیگر بین آن‌ها فاصله اند (همان: ۸۲).

پیش از تحلیل قصه‌ها باید به نکته‌هایی درباره حرکت در قصه اشاره کرد. پرآپ می‌گوید: از نظر ریخت‌شناسی می‌توان قصه را آن بسط و تطوری دانست که از شرارت یا کمبود شروع می‌شود و با گذشت از خویشکاری‌های میانجی به ازدواج یا دیگر خویشکاری‌های پایانی می‌انجامد. این بسط و تحول در قصه را می‌توان حرکت نامید. هر عمل شرارت‌بار جدیدی یا هر کمبود و نیاز جدیدی حرکت تازه-ای در قصه می‌آفریند (پرآپ، ۱۳۸۶: ۱۸۳).

۴. معرفی ده قصه^۲ برگزیده ایل قشقایی

شماره	نام قصه	تیپ قصه‌ها در فهرست آرنه ⁻ تمام‌سون
۱	آقساق جیران (آهوی لنگ)	450
۲	ماه‌تی تی	327
۳	صيدی خان و پریزاد	۳۰۲ B
۴	شاه بربخوردار	۴۲۵ B
۵	مرد و آهو	938
۶	پاداش نیکی	507 C
۷	غریب و صنم	—
۸	پهلوان شیرزاد	301 E
۹	قره کاکا	—
۱۰	ملک محمد پادشاه	550

مارزلف در طبقه‌بندی قصه‌های ایرانی می‌گوید: علامت ستاره بدین معناست که با یک نوع خاص ایرانی مواجه هستیم.

در این بخش خلاصه و تحلیل ده قصه بررسی شده ایل قشقایی آورده شده است (خطهای ممتد، نشان‌دهنده سیر حرکت‌هاست. حرکت‌هایی هم که دارای پایانی مشترک هستند، با علامت آکلا(اد) { } نشان داده شده‌اند):

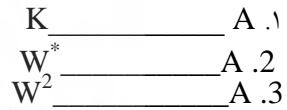
۱-۴. آهوی لنگ

۱. روزی مردی سنگریزه‌های رنگارنگی دید و در جیش ریخت. (شراحت) $A(V)^2$	بروز مشکل
۲. تعقیب و گریز PR-RS	دریافت عامل جادو (در واقع استفاده از
۳. دریافت عامل جادو (در واقع استفاده از	فرار کردند. دیو به دنبالشان ... ۳. به روای رسیدند. دختر

F	عامل جادو)	گردنبندی در آب انداخت و عبور کردند. دیو خواست راه را نشانش دهند.
I	۴. پیروزی	۴. دختر کف سفیدی را به جای سنگ نشان داد و دیو غرق شد.
D	۵. دیدار با یاریگر	۵. رفتند تا به چوپانی رسیدند که دو چشمۀ را نشان داد و گفت: از اولی نخورید؛ کور و لنگ می‌شوید.
L	۶. بروز مشکل (کمبود)	۶. پسر از اولی خورد و آهوبی لنگ شد. به دومی که رسیدند دختر به درختی گفت: خم شو و بالای آن رفت و مخفی شد و به برادر گفت: از اینجا دور نشو. روزی چوپان پادشاه آمد. دید نوری در آب می‌افتد و اسب‌ها رم می‌کنند. وقتی به درخت نگاه کرد، دختر را دید و به پسر پادشاه خبر داد.
A(L)	۷. بروز مشکل (کمبود-شرارت)	۷. پسر عاشق دختر شد. پیرزنی با حیله او را از درخت پایین آورد.
A(L-V)	۸. ازدواج *	۸. شاهزاده با دختر ازدواج کرد.
W	۹. بروز مشکل (شرارت)	۹. روزی دختر که حامله بود با کنیزی به چشمۀ رفت. کنیز او را در چاه انداخت و به جای او نزد شاهزاده رفت. روزی کنیز به شکارچیان دستور داد آهو را که برای دختر غذا می‌برد، شکار کنند.
A(V) ²	۱۰. وضعیت پایانی (از سرگیری ازدواج-مجازات شریر) U	۱۰. شکارچیان صدای دوقلوهایی را که به دنیا آمده بودند شنیدند و آن‌ها را نجات دادند. شاهزاده دستور داد کنیز را به قاطر بستند.
Z(w ²)		

الگوی قصه: $A(V)^2, PR-RS, F, I, D, A(L)^2, A(V), (W^*), A(v)^2, Z(W^2-U)$

حرکت‌های قصه:

۴-۲. ماهته‌ی تی

۱. بروز مشکل (کمبود-شرارت)	A. ۱	۱. خانواده فقیری هفت دختر داشتند. تصمیم گرفتند از دست دخترها خلاص شوند. صبح پدر آن‌ها را به بهانه چیدن بنه ^۳ به کوه برد و رها کرد و از آنجا کوچ کردند.
۲. دریافت عامل F (A(L) ² (V))	A. 2	۲. دخترها برای پیدا کردنشان به راه افتادند. در راه ماهته‌ی تی که کوچکتر بود. در گودالی نخی دید و آن را کشید و شهری پیدا شد و داخل شدند.
۳. بروز مشکل (شرارت) A(V)	A. 3	۳. شب که شد دیوی آمد. دخترها اجازه خواستند که بمانند، دیو قبول کرد. صبح که دیو نبود، ماهته‌ی تی به اتفاقی وارد شد و جنазه‌هایی دید. فهمیدند دیو مردم شهر را کشته است. ۴. دیو را
۴. پیروزی بر شریر I		

۵. بروز مشکل (V) ۶. پیروزی I ۷. وضعیت پایانی (گریز- ازدواج- رفع کمبود) RS-W*-K	در آب جوش انداختند و مرد. ۵. بعد از مدتی برادر دیو آمد. به او آبکشی دادند که آب بیاورد و فرار کردند. ۶. دیو وقتی برگشت دق کرد و مرد. ۷. دخترها رفتند تا به شهر دیگری رسیدند. شش خواهر بزرگ با پسران وزیر و ماهنی تی با پسر پادشاه آن شهر ازدواج کرد و برای همیشه در آنجا ماندند و از فقر نجات یافتنند.
--	--

الگوی قصه: $A(L)^2(V), PR-RS, F, A(V)^2, (I)^2, Z(RS-W^*-K)$

حرکت‌های قصه:

W*	_____	A. ۱
_____	ادامه ۱	_____
K	_____	A. ۲
_____	K	A. ۳

۴-۳. صیدی خان و پریزاد

۱. بروز مشکل (کمبود) A(L) ۲. رفع کمبود Z(W*) ۳. بروز مشکل A(V) ۴. کشمکش و پیروزی H-I ۵. بروز مشکل (شرط) A(V) ۶. وضعیت پایانی (رفع کمبود- مجازات شریر-از سرگیری ازدواج) Z(K-O-U-W^2-Q)	۱. شبی پسر شاه حلب که نامش صیدی خان بود و پریزاد، دختر شاه آذربایجان، یکدیگر را در خواب دیدند و عاشق هم شدند. هر دو برای یافتن هم به راه افتادند. ۲. یکدیگر را پیدا کردند و ازدواج کردند و در جایی ساکن شدند. ۳. روزی شاهزاده به شکار رفت و پریزاد تاری از مویش را به او داد. در جایی مو در آب افتاد و کشاورزی آن را یافت و نزد پسر پادشاه برد. پسر از پدر خواست صاحب مو را پیدا کند. پادشاه افرادی را فرستاد و آنها را پیدا کردند. ۴. صیدی خان به آنها حمله کرد و شکستشان داد. ۵. پیرزنی به خرابه رفت و آن دو را بیهوش کرد و سر صیدی خان را برید و پریزاد را برد. ۶. صیدی خان را امام علی ^(ع) زنده کرد و او به طور ناشناس رفت و زهره را مجازات کرد و پسر پادشاه هم پریزاد را برگرداند.
--	--

الگوی قصه: $A(L), Z(W^*), A(V), H-I, A(V)^3, Z(K-O-Q-U-W^2)$

حرکت‌های قصه:

W*	_____	A. ۱
_____	W ²	_____
	_____	A. ۲

۴-۴. شاه برخوردار

مشکل	۱. بروز A(L) Z(K)	۱. روزی دو برادر تصمیم گرفتند اگر صاحب فرزند شدند، فرزندانشان با هم ازدواج کنند. ۲. یکی صاحب دختر و دیگری صاحب پسری به شکل اژدها شد. مادر پسر اسمش را شاهبرخوردار گذاشت. ۳. وقتی دختر خواست با پسر ازدواج کند پدر و مادرش مخالفت کردند. ۴. آن‌ها فهمیدند او انسان است و از دختر خواستند که از او بخواهد که شکل اصلی‌اش را نشان دهد. ۵. پسر قبول کرد به شرط آنکه آنجا را ترک کند.
مشکل	۲. رفع کمبود A(L) Z(K)	۶. کار یا مأموریت دشوار- انجام آن M-N
مشکل	۳. بروز A(L) Z(k)	۷. ورود ناشناس-شناسایی O-Q
	۴. بروز مشکل (شرط) A(V) ⁴	۸. بروز مشکل (شرط) A(V) ⁴
	۹. وضعیت پایانی (گریز- ازدواج) Z(RS-W*)	۹. پسر قبول کرد و دختر را ازدواج کرد. ۱۰. مادر پسر شروع به آزار دختر کرد و در سه مرحله کارهای دشواری به او سپرد. دختر هر سه بار آن‌ها را انجام داد. زن تصمیم به کشتن دختر گرفت. ۱۱. پسر و دختر فرار کردند.

الگوی قصه: $A(L), Z(K), A(L)(V), M-N, O-Q, A(V)^4, Z(RS-W^*)$

حرکت‌های قصه:

K _____ A.1

W* ادامه حرکت دوم _____ A.2

K _____ A.3

K _____ A.4

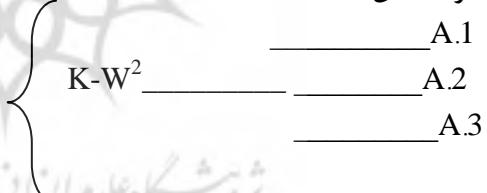
۴-۵. مرد و آهو

۱. بروز مشکل (شرط) A(V)	۱. روزی مردی به شکار رفت. آهوی دید که گفت: من بد اقبالی‌ام؛ بگو اکنون تو را فراگیرم یا در پیری؟ گفت: اکنون و پرسید: کی این بدبختی تمام می‌شود؟ آهو گفت: دو نشانه دارد: لیوانی از دستت می‌افتد و نمی‌شکند؛ درخت خشکیده‌ای سبز می‌شود. ۲. مرد به خانه
۲. بروز مشکل (شرط) A(V)	
۳. بروز مشکل (شرط)-	

A(V-L) کمبود)	رفت دید دار و ندارش خاکستر شده است. ۳. دست زن و دو پسرش را گرفت و رفت. شب را در بیابانی ماند. کاروانی هم آمد.
۴. دیدار با یاریگر و دریافت عامل جادو- D	کاروان به بهانه کمک برای بهدنیا آوردن بچه‌ای زن را دزدید. مرد رفت تا به رودخانه‌ای رسید. کنار رودخانه یکی از پسран را گرگی برد و یکی را آب. ۴. رفت تا به شهری رسید و شاگرد مغازه‌ای شد که درخت خشکیده‌ای جلو آن بود. ۵. بچه‌ها را گاوچران و کشاورزی نجات دادند. بعد از سال‌ها روزی لیوان افتاد و نشکست و درخت سبز شد. مرد از آنجا رفت و کاری به راه انداخت و غلامانی خرید. چوپان و کشاورز هم پسran را به او فروختند. کاروان هم آمد و زن همراهش بود و مرد آنها را به خانه‌اش دعوت کرد. مرد زن را شناخت و دید که رئیس با او مثل خواهر رفتار می‌کند و چیزی نگفت تا موقع خواب دو پسر شروع به تعریف سرگذشت خود کردند و فهمیدند برادرند. زن شنید. آمد و خود را معرفی کرد. مرد هم خود را معرفی کرد و رئیس کاروان را بخشید.
 F وضعیت	۵. پایانی (از سرگیری ازدواج-رفع کمبود)
 Z(K-O-Q-W²)	پایانی (از سرگیری ازدواج-رفع کمبود)

الگوی قصه: $A(V)^3(L), D-F, Z(K-O-Q-W^2)$

حرکت‌های قصه:

۶۔ پادا ش نیکی

۱. شاهی دختری داشت که با هرکس ازدواج می‌کرد، می‌مرد. جوانی فقیر تصمیم گرفت با دختر ازدواج کند. در راه حوضچه ای دید که چند ماهی در آن بود و آبش کم بود. جوان به کسی پولی داد که در آن آب بریزد. ۲. در راه با پیرمردی همسفر شد، طلایی پیدا کردند و پیرمرد آن را برداشت. وقتی به قصر رسیدند جوان با کمک پیرمرد و کاری که پیرمرد به او یاد داد، ۳. اژدهایی را که در قالب دختر بود کشتند و با دختر ازدواج کرد. ۴. روزی جوان به راه افتاد که برگرد. در راه پیرمرد گفت: طلا برای تو و
۲. دیدار با یاریگر و دریافت عامل جادو D-F
۳. کشمکش و پیروزی H-I
۴. وضعیت پایانی

$(\text{ازدواج}-\text{رفع کمبود})$ $Z(W^* K)$	عروس برای من؛ اما جوان قبول نکرد. کمی جلوتر که رفتند، پیرمرد گفت: هر دو برای خودت. کمک من به امر خدا و پاداش کار نیکی بود که برای ماهی‌ها کردی.
--	---

الگوی قصه: $A(L-V), D-H-F, H-I, Z(w^*-K)$

حرکت قصه:

$W^*-K \quad A.1$

۴-۷. غریب و صنم

$A(L)$ $Z(K)$ مشکل $A(L)$ $Z(K)$ مشکل (شرط) $A(V)$ عامل $D-F$ جادو $A(V)^2$ D^2 دیدار با یاریگر دریافت عامل F جادو $O-Q$ شناسایی وضعیت‌پایانی (رفع کمبود-ازدواج) $Z(K-W^*)$	۱. حاکمی دختری به نام صنم داشت که عاشق نوازنده قصر غریب شد. ۲. غریب هم عاشق او شد. ۳. صنم به پدر پیغام داد زمان ازدواجش رسیده است. ۴. پادشاه جوانان را جمع کرد. در بین آن‌ها پسرعموی صنم، ولد، هم بود. صنم غریب را انتخاب کرد. ۵. ولد به غریب گفت: برای ازدواج باید پول زیادی داشته باشی. ۶. به خانه رفت و در خواب امام علی ^(ع) را دید که انگشت‌تری به او داد و او را به شام و حلب راهنمایی کرد. صحیح انگشت‌تر را به صنم داد. ۷. ولد خود را همسفر او جا زد. در راه خواست او را بکشد؛ اما موفق نشد و به شهر برگشت و گفت: غریب را جانوران دریدند. غریب به حلب رسید. ولد مادر صنم را به خواستگاری او فرستاد. صنم قبول نکرد؛ اما ولد دست‌بردار نبود. ۸. بعد از هفت سال تاجری آمد و صنم و مادر غریب با دادن سه نشانه به همراه انگشت‌تر از او خواستند غریب را پیدا کنند. تاجر به حلب رفت و به غریب خبر داد. ۹. امام علی ^(ع) او را سوار بر اسب کرد و آورد. او مقداری از خاک کف پای اسب امام را برداشت. ۱۰. با سازش به قصر رفت. وقتی شروع به نواختن کرد، او را شناختند. ۱۱. با خاکی مادر و خواهر و برادرش را شفا داد و خواهرش را به عقد ولد درآورد و ازدواج کرد.
---	--

الگوی قصه: $A(L), Z(K), A(L), Z(K), A(V), D-F, A(V)^2, D^2, O-Q, Z(K-W^*)$

حرکت‌های قصه:

K_____A.۱

K_____A.۲

K-W*_____A.۳

۴-۸. پهلوان شیرزاد

۱. مشکل بروز (کمبود) A(L)	۲. شیری او را پیدا کرد. ۳. بزرگ کرد و اسمش را شیرزاد گذاشت و به او جنگ و شکار آموخت. ۴. شیر مُرد. شیرزاد به شهر آمد و شهرت پهلوانی او به همه جا رسید. دو پهلوان به ترتیب با کندن درخت چنار و با کندن کوهی به جنگش آمدند و شکست خوردند و غلام او شدند. ۵. در جایی ساکن شدند و قرار شد هر روز دو نفر به شکار روند و یکی بماند. روز اول چناری ماند. غذا درست کرد. پیرمردی آمد و غذاه را خورد. روز دوم به سراغ کوهکن آمد و روز سوم به سراغ شیرزاد. ۶. شیرزاد فهمید که او دیو است و سرش را کند. ۷. سر در چاه افتاد. شیرزاد ته چاه رفت. در چاه دختری دید. با طناب بالا فرستاد. دو پهلوان عاشق دختر شدند و طناب را بریدند. ۸. در ته چاه بیابان و پیرمردی را دید. ۹. همراهش به شهر رفت. شیونی شنید و علت را پرسید. پیرمرد گفت: اژدهایی سر آب است که با کشنده دختری اجازه می‌دهد آب جاری شود. امروز نوبت دختر پادشاه است. ۱۰. شیرزاد اژدها را کشت. ۱۱. او را نزد سیمرغ بردند. سیمرغ او را به سرزمهینش برد و با دختر درون چاه ازدواج کرد و دو پهلوان را بخشید.
---------------------------	--

الگوی قصه: A(L), D, Z(K), (H-I)², A(V)², I, A(V), D, A(V), H-

I, Z(K-W*)

حرکت‌های قصه:

K_____A.۱

K_____A.۲

K_____A.۳

K-W* A. ۴

۴-۹. قره کاکا

۱. بروز مشکل (شرط-کمبود)	A(V)(L)	۱. روزی دو کودک را با شترانشان دزدیدند و به قبیله دیگری بردنده و پدر و مادرشان از گریه کور شدند. ۲. مردم قبیله آزارشان می‌دادند. نزد پیرزنی رفتند و مشکلشان را گفتند. پیرزن گفت: یکی از شتران خود را به صحراء ببرید و شروع کنید به نواختن آهنگ‌های محلی خود. شتر شما را به سرزمیتان می‌برد. ۳. پسran تنها شتری را که باقی مانده بود به همراه شتران آن قبیله با خود بردنده. ۴. شب‌هنگام برادری که نامش قره‌کاکا بود، خواست شجاعت برادر را امتحان کند. پنهان شد و ناگهان از جلو او ظاهر شد. برادر نادانسته او را کشت. وقتی فهمید برادرش را کشته است، او را زیر درختی گذاشت. ۵. کسی آمد و او را زنده کرد و دستمالی داد. ۶. به خانه که رسیدند دستمال را بر چشم پدر و مادر کشیدند و شفا یافتند.
۲. دیدار با یاریگر و دریافت عامل جادو D-F	Z(K)	
۳. رفع کمبود		
۴. بروز مشکل(شرط)	A(V)	
۵. دیدار با یاریگر و دریافت عامل جادو D-F		A(V) D-F,Z(K), A(V) D-F,Z(K)
۶. وضعیت پایانی ^۲	Z(K) ^۲	الگوی قصه: حركت‌های قصه:

K A. ۱ K A. ۲

۴-۱۰. ملک‌محمد پادشاه

۱. پادشاهی سه پسر داشت. خواب دید اگر مرغ‌زنگار را به‌دست آورد جوان می‌شود. ۲. گفت: هر کس آن را بیاورد او را جانشین خود می‌کنم. ۳. پسran رفتند. به یک دوراهی رسیدند که روی سنگی نوشته بود «سمت چپ خط‌نماک». پسری که نامش ملک‌محمد بود آن را انتخاب کرد و برادران از راست رفتند تا به شهری رسیدند. مدتی ماندند و هر چه	A(L)
۲. کار دشوار M	
۳. بروز مشکل (کمبود)	
۴. دیدار با یاریگر D ^۲	
۵. کشمکش و پیروزی (H-I) ^۳	

۶. انجام کار دشوار N ۷. بروز مشکل (کمبود) A(L) ۸. رفع مشکل (کمبود) Z(K) ۹. بروز مشکل (شرط) A(V) ۱۰. رفع کمبود Z(K) ۱۱. تعقیب PR ۱۲. مجازات شریر U ۱۳. کار دشوار و انجام آن M-N ۱۴. وضعیت پایانی (ازدواج و پادشاهی) W*	داشتند در قمار باختند و شاگرد حمامی و قهوه‌چی شدند. ۴. ملک‌محمد به بیابانی رسید و با دیوی روبه‌رو شد که او را راهنمایی کرد. بعد رفت تا به سه قلعه رسید که صاحب‌شان سه دیو بودند. به کمک زنان دیو آن‌ها را کشت. ۶. بعد به قصر صاحب مرغ که شاهزاده‌خانمی بود، رفت و مرغ را برداشت و به همراه سه زن و غنائم، به دوراهی رسید. ۷. دید برادرانش نیامده‌اند. ۸. به شهر رفت و آن‌ها را آورد. ۹. برادران او را کشتند و نزد پدر رفتند. ۱۰. ملک‌محمد را حضرت خضر زنده کرد. ۱۱. صاحب مرغ به شهر آمد و آورنده مرغ را طلب کرد. برادران خود را معرفی کردند؛ اما نگفته‌اند چگونه این کار را کردند. ۱۲. پدر به سبب دروغشان آن‌ها را به زنجیر کشید. ۱۳. ملک‌محمد آمد و توضیح داد. دختر شرط گذاشت که اگر در مسابقه کشتی او را شکست دهد، سپاهش را به او می‌دهد و اگر شکست خورد مرغ را پس می‌دهد. دختر را شکست داد. ۱۴. با او ازدواج کرد و برادران را آزاد کرد و جانشین پدر شد.
---	--

الگوی قصه: A(L), M, A(L), D², (H-I)³, N, A(L), Z(K), A(V), Z(K), PR,

U, M- N, Z(W*)

A.۲

W* A.۱

A.۳

۵. شخصیت‌ها و عوامل جادویی در ده قصه برگزیده ایل قشقایی

شماره	قهرمان	شریر	شاهزاده خانم	فرستنده	یاریگر	عامل جادو
۱	دختر	والدین، دیو، پیرزن ندیمه	دختر	—	چوپان، برادر، شکارچی	گردنبند، ورد «چنارم خم شو»- «ای آب را بدء»

ریخت‌شناسی قصه‌های قشقایی براساس نظریه ساختگرایی جواد دهقانیان و همکاران

نخ	—	—	ماهتی تی	والدین، دو دیو	ماهتی تی	۲
دستمال	امام علی ^(ع)	—	پریزاد	پسر پادشاه، زهره	صيدی - خان	۳
پوست گردو	خواهر	—	دختر عموم	مادر شاه برخوردار	شاه - برخوردا ر	۴
درخت خشکیده	مغازه‌دار، چوپان، کشاورز	—	زن مرد	آهو، رئیس - کاروان، گرگ	مرد	۵
ورد پیرمرد	پیرمرد	—	دختر	اژدها	جوان	۶
انگشت، خاک	امام علی ^(ع) ، تاجر	—	صنم	شاهزاده ولد	غريب	۷
سیمرغ	ماده‌شیر، سیمرغ	—	دختر چاه	دو پهلوان، دیو، اژدها	شیرزاد	۸
دستمال	پیرزن، فرد ناشناس	—	—	دزدان، برادر (قره کاکا)	دو برادر	۹
مرغ زرنگار، آب حیات	دیو اول قصه، سه زن، حضرت حضرت	پادشاه	صاحب مرغ	سه دیو، برادران	ملک - محمد	۱۰

۱-۵. تحلیل قصه‌ها

پراپ به نوعی از بسط در قصه‌ها اشاره می‌کند که بیشتر محتوایی است و به یکی از چهار روش زیر صورت می‌گیرد:

۱. بسط از طریق خویشکاری کشمکش و پیروزی H-I
۲. بسط از طریق خویشکاری کار دشوار و انجام آن N° M

۳. بسط از طریق دو خویشکاری کشمکش و پیروزی- کار دشوار و انجام آن H-I و M°N:

۴. بسط بدون هیچ یک از این خویشکاری‌ها (ر.ک: پرآپ، ۱۳۸۴: ۲۰۴).

از بین ده قصه بررسی شده، قصه‌های ۱، ۲، ۳، ۶ و ۸ از طریق خویشکاری H-I بسط یافته‌اند. البته در قصه‌های شماره ۱ و ۲ («آهوی لنگ» و «ماهتی تی») فقط پیروزی یافتن بر شریر (I) دیده می‌شود و جنگی در کار نیست؛ زیرا قهرمان هر دو قصه مؤنث هستند.

قصه شماره ۴ («شاه برخوردار») از طریق خویشکاری M-N؛ قصه شماره ۱۰ («ملک محمد پادشاه») از طریق دو جفت خویشکاری H-I و M-N و قصه‌های شماره ۵، ۷ و ۹ بدون هیچ یک از این خویشکاری‌ها بسط یافته‌اند.

بنابراین از بین این ده قصه، پنج قصه از طریق جنگ و کشمکش بسط یافته‌اند که این امر یکی از ویژگی‌های بارز قصه‌های ایلی است. کیانی در این باره می‌گوید: «در افسانه‌های ایلی مردم آرزومند رفع بیدادگری و ظلم و ستم هستند و به همین دلیل سال‌ها مبارزه خود را ادامه می‌دهند. در واقع این نوع قصه‌ها یک نوع وسیله مبارزه برای مردم محروم و زحمت‌کش است» (ر.ک: کیانی، ۱۳۸۶: ۵). از نظر تعداد حرکت‌ها، بیشتر قصه‌های بررسی شده سه حرکتی هستند. از بین ده قصه، پنج قصه سه حرکتی، دو قصه دو حرکتی، دو قصه چهار حرکتی و یک قصه هم تک حرکتی است.

۵-۲. همپوشانی یا اشتراک نقش‌ها

پرآپ در بخش توزیع خویشکاری‌ها در بین اشخاص قصه، درباره این موضوع بحث می‌کند که برخی نقش‌ها بین شخصیت‌های قصه مشترک است و ممکن است شخصیتی در محدوده کارکردهای شخصیت دیگر وارد شود.

در قصه‌های بررسی شده نیز اشتراک در حوزه‌های کارکرد مشاهده می‌شود. در قصه «پهلوان شیرزاد»، دو پهلوان در ابتدای داستان دشمن شیرزاد هستند. بعد با او دوست می‌شوند و در بخش دیگری از قصه دوباره در نقش شریر ظاهر می‌شوند. در داستان «قره‌کاکا» دو برادر ابتدا یاور هم هستند؛ اما در ادامه یکی از آن‌ها در نقش شریر ظاهر شده است (البته این شرارت ناخواسته رخ می‌دهد).

در قصه «مرد و آهو» رئیس کاروان ابتدا زن مرد را می‌دزد؛ اما بعد با او مثل خواهر رفتار می‌کند.

۳-۵. سه‌گان شدن عناصر

یکی از عناصر برجسته قصه‌های جادویی که در دیگر انواع آن، از جمله حمامه و اسطوره نیز بسیار دیده می‌شود، عنصر تکرار است که بیشتر در قالبی سه‌گانه رخ می‌دهد. این عنصر علاوه‌بر تأکید بر اهمیت حادثه‌ای که رخ می‌دهد و توانایی‌های خاص قهرمان، نوعی تعلیق در قصه به وجود می‌آورد (خدیش، ۱۳۸۷: ۱۱۱).

در قصه‌های قشقاوی تکرارها بدین صورت است:

- انجام سه کار دشوار که مادر شاه برخوردار از دختر می‌خواهد انجام دهد (۴).
- از دست دادن سه عضو خانواده در سه مرحله (۵).
- سه دور چرخیدن عروس دور داماد (۶).
- سه نشانه غریب که صنم به تاجر می‌گوید (۷).
- سه پهلوان و برخورد با دیو ریش قرمز در سه مرحله که قهرمان در برخورد سوم او را می‌کشد. سه بار به درون چاه رفتن پهلوانان و موفقیت سومین نفر (قهرمان) (۸).
- به جست‌وجو رفتن سه برادر. کشتن سه دیو. برخورد با سه یاریگر زن (۱۰).

۴-۵. خویشکاری‌های جفتی

برخی از خویشکاری‌ها در قصه‌ها بیشتر با هم می‌آیند و فقط گاهی اتفاق می‌افتد که خویشکاری‌های دیگر بین آن‌ها فاصله می‌اندازد و بهندرت به صورت تکی می‌آیند. خویشکاری‌های جفتی عبارت‌اند از: نهی و نقض نهی (-)؛ دیدار با یاریگر و دریافت عامل جادویی (D-F)؛ کشمکش و پیروزی (H-I)؛ کار دشوار و انجام آن (M-N)؛ تعقیب و گریز (PR-RS) و ورود ناشناس و شناسایی (O-Q).

در قصه‌های قشقاوی، خویشکاری‌های جفتی به صورت‌های زیر دیده می‌شوند:

- برخورد با یاریگر و دریافت عامل جادو (D-F).
- قصه پاداش نیکی: جوان با پیرمردی برخورد می‌کند و او به جوان رمزی را می‌آموزد که به کمک آن با دختر پادشاه ازدواج می‌کند.

- غریب و صنم: غریب امام علی^(ع) را در خواب می‌بیند و از وی انگشت‌تری دریافت می‌کند.

- قره کاکا: برادر با فردی دیدار می‌کند که برادرش را زنده می‌کند و دستمالی جادویی به او می‌دهد.

- ملک‌محمد پادشاه: حضرت خضر ملک‌محمد را با دادن آب حیات زنده می‌کند. همچنین ملک‌محمد با دیوی به عنوان یاریگر برخورد می‌کند و از او راهنمایی دریافت می‌کند؛ اما عامل جادویی در کار نیست

- آهوی لنگ: بچه‌ها با چوپانی برخورد می‌کنند و به سوی دو چشم‌هه راهنمایی می‌شوند که این راهنمایی را نمی‌توان دریافت عامل جادویی شمرد؛ بنابراین فقط عنصر D (دیدار با یاریگر) دیده می‌شود. عامل جادوی این قصه گردنبندی است که دختر آن را در ابتدای داستان در آب می‌اندازد و وردی است که به زبان می‌آورد و به آب می‌گوید: «راه بده که دشمن آمد» یا خطاب به چنار می‌گوید: «چنارم خم شو» که در اینجا فقط عنصر F دیده می‌شود و یاریگری این‌ها را به قهرمان نمی‌دهد.

- ماه‌تی‌تی: یاریگری در کار نیست و عامل جادویی خودبه‌خود ظاهر می‌شود (نخی که با کشیدن آن غذاهای مختلف و شهری با دروازه‌های مختلف از درون زمین پدیدار می‌شود).

- شاهبرخوردار: دختر با خواهر شاهبرخوردار (یاریگر) رو به رو می‌شود؛ اما عامل جادویی دریافت نمی‌کند.

۵-۵. خویشکاری‌های جنگ و پیروزی (H-I)

این دو خویشکاری همه جا به صورت جفت ظاهر می‌شود، جز دو قصه «آهوی لنگ» و «ماه‌تی‌تی» که فقط پیروزی بر شریر دیده می‌شود و جنگی صورت نمی‌گیرد.

کار دشوار و انجام آن (M-N): در دو داستان «شاهبرخوردار» و «ملک‌محمد» دیده می‌شود. در شاهبرخوردار خویشکاری D (دختر به کمک شاهبرخوردار از عهدۀ سه کار دشوار بر می‌آید) و در ملک‌محمد خویشکاری‌های D و H-I بین آن‌ها فاصله اندخته است.

تعقیب و گریز (PR-RS): در داستان «آهوی لنگ» و «ماه‌تی‌تی» هر دو خویشکاری با هم آمده‌اند؛ اما در داستان «شاه بربخوردار» فقط فرار (RS) دیده می‌شود. در ملک‌محمد هم فقط تعقیب (PR) آمده است.

ورود ناشناس و شناسایی (O-Q): «میان این دو نیز جز موارد محدودی که پی هم می‌آیند، معمولاً خویشکاری‌های M-N فاصله می‌اندازد. قهرمان پس از ورود ناشناس، به واسطه انجام کار دشواری که دیگران از عهده‌اش برنیامده‌اند، شناسایی می‌شود» (خدیش، ۱۳۸۷: ۱۰۷).

در داستان «غريب و صنم»، غریب به شکل ناشناس به شهر می‌آید (O) و با نواختن کمانچه شناخته می‌شود (Q). در «شاه بربخوردار» و «مرد و آهو» هر دو جفت با هم دیده می‌شوند. در مواردی که ورود ناشناس در قصه نیست به جای آن معمولاً صحبت از داغ و نشانه‌ای است که سبب شناسایی فرد مورد نظر می‌شود یا دستمال و انگشت‌تری که قهرمان با ارائه آن شناخته می‌شود. پر اپ این عنصر را با علامت \sharp مشخص می‌کند، برای مثال در «ماه‌تی‌تی» فردی را که ماه‌تی‌تی انتخاب کرده است، نشانه‌ای از کف دست ماه‌تی‌تی بر کمرش قرار دارد و بعد از دیدن این نشان همه می‌فهمند که او کسی است که ماه‌تی‌تی می‌خواهد با او ازدواج کند. در داستان ملک‌محمد او پس از گفتن روش آوردن مرغ‌زنگار و نشان‌دادن گوش سه دیوی که کشته بود (j)، شناخته می‌شود (Q).

۶-۵. خویشکاری‌های مانعه‌الجمع

پر اپ به نکره‌هایی درباره خویشکاری‌های مانعه‌الجمع اشاره کرده است؛ به این معنا که برخی از کارکردها به صورت توأمان در یک حرکت واحد از داستان چنان به ندرت می‌آیند که می‌توان گفت مانعه‌الجمع بودنشان قاعده‌ای کلی است. به تشخیص پر اپ کار دشوار و انجام آن (M-N) و جنگ و پیروزی (H-I) از این گونه‌اند و از میان صد قصه بررسی شده پر اپ، فقط سه مورد هر دو خویشکاری با هم در یک حرکت آمده‌اند. خدیش می‌گوید: در صد قصه بررسی شده ایرانی این قاعده کاملاً صدق می‌کند و این دو خویشکاری در هیچ حرکتی با هم نیامده‌اند. علاوه‌بر آن وی چند خویشکاری دیگر

را هم برمی‌شمارد که در یک حرکت با هم نمی‌آیند، برای مثال H-I و PR-RS از بین صد قصه خدیش فقط در یک نمونه و جفت‌های M-N و PR-RS تنها در سه نمونه دیده می‌شود (ر.ک: خدیش، ۱۳۸۷: ۱۱۳).

در قصه‌های قشقایی هم این قاعده رعایت شده است و تنها در یک مورد خویشکاری‌های H-I و PR-RS با هم در یک حرکت آمده‌اند (قصه «آهوی لنگ») و در یک مورد هم خویشکاری‌های M-N و H-I (قصه «ملک محمد»).

۵-۷. وضعیت پایانی

عناصر پایانی قصه عبارت‌اند از: فرار و رهایی از تعقیب، رفع کمبود، مجازات شریر، ازدواج و نشستن بر تخت پادشاهی. قصه ممکن است با یکی از این عناصر یا ترکیبی از آن‌ها پایان یابد؛ اما باید گفت پایان خوش بیشتر قصه‌ها ازدواج است. از ده قصه بررسی‌شده ۶ قصه با عنصر ازدواج W^* و سه قصه (قصه «آهوی لنگ»، «صیدی خان» و «مرد و آهو») هم با از سرگیری ازدواج پایان می‌یابد که پر اپ آن را با علامت W^* مشخص کرده است.

نکته مهم این است که بیشتر ازدواج‌های قصه‌های قشقایی خلاف زندگی واقعی مردم این ایل - که بیشتر در درون همان ایل و طایفه اتفاق می‌افتد - به صورت برون‌همسری است و قهرمان با فردی خارج از سرزمین و قبیله خود ازدواج می‌کند. این مشخصه در قصه‌ها می‌تواند تأکیدی بر فخر و مردانگی قهرمان قصه باشد که توanstه است دختری را از سرزمینی دیگر به همسری بگیرد. در زندگی‌های ایلی و قبیله‌ای آمدن زنی از قبیله دیگر به درون آن قبیله نشانه قدرت آن قبیله است. همچنین در ایلات مرسوم است هنگامی که قتلی اتفاق می‌افتد، معمولاً برای فرونشاندن آتش دشمنی‌ها و صلح دو طایفه، دختری را برای ازدواج از قبیله قاتل به قبیله مقتول می‌فرستند که این نوعی مجازات و تحکیم برای قبیله قاتل است. در قصه‌های قشقایی نیز:

- دختر به همراه برادر از خانه فرار می‌کند و در جایی دیگر با پسر پادشاهی ازدواج می‌کند (۱).

- هفت خواهر به سرزمین دیگری می‌روند و در آنجا با پسران وزیر و پادشاه ازدواج می‌کنند (۲).
- صیدی‌خان که شاهزاده حلب است با دختر پادشاه آذربایجان ازدواج می‌کند (۳).
- جوان بعد از شنیدن ماجراهای کشته‌شدن دامادهای پادشاه می‌رود و با کمک پیرمردی موفق به ازدواج با دختر پادشاه می‌شود (۶).
- شیرزاد در کودکی از قافله جا می‌ماند و به وسیله شیری در سرزمینی دیگر بزرگ می‌شود و با نجات دادن دختری از درون چاه، با او ازدواج می‌کند (۸).
- ملک‌محمد با صاحب مرغ‌زنگار که به سرزمین دیگری تعلق دارد، ازدواج می‌کند (۱۰).

مجازات شریر: از میان ده قصه فقط پایان دو قصه همراه با مجازات شریر است. در قصه «آهوی لنگ» (۱)، ندیمه به قاطری بسته می‌شود و در بیابان رها می‌شود. در قصه «صیدی‌خان و پریزاد» (۳)، صیدی‌خان تمام اموال زهره را می‌گیرد و به فقراء می‌دهد (در این قصه صیدی‌خان از مجازات کردن پسر پادشاه درمی‌گذرد). در قصه‌های ۵، ۷، ۸ و ۱۰ شریر بخشیده می‌شود. بخشش و گاذشت که یکی از پیام‌های اخلاقی

قصه‌هایی است، در قصه‌های بررسی شده نقش پرنگی دارد و سبب آن شاید زندگی قبیله‌ای ایل قشقایی باشد که در آن روابط بین افراد نزدیک و صمیمانه است و همچنین نوع زندگی پرمشقت کوچ‌نشینی که مردم این ایل را صبور و باگذشت بار آورده است و همچنین می‌تواند به این علت باشد که هیچ‌گاه نمی‌توان شر و بدی را به طور کامل از بین برد و شاید مجازات کردن، سبب دامن‌زدن به دشمنی‌ها و کینه‌ورزی‌های جدید شود.

رفع کمبود: در این ده قصه هر جا به کمبودی (نقص یا امر منفی و سلبی) اشاره شده است، در پایان قصه کمبود رفع شده است البته به جز قصه «آهوی لنگ» که پسر به شکل آهوی لنگی باقی می‌ماند.

پراپ از تحقیقات خود چهار قانون به دست آورد:

۱. کارکردهای شخصیت‌ها در یک حکایت به صورت عناصری ثابت و پایدار عمل می‌کنند، مستقل از اینکه چگونه تحقق یابند یا چه کسی آن‌ها را محقق سازد، برای مثال در قصه‌ها قهرمان از جایی به جای دیگری انتقال داده می‌شود؛ اما اینکه چه کسی در جریان این انتقال به او کمک می‌کند یا به چه وسیله‌ای منتقل می‌شود اهمیت چندانی ندارد. انجام کار و مأموریت دشواری به قهرمان محول می‌شود؛ اما اینکه قهرمان آن کار را چگونه انجام می‌دهد در جریان داستان به اندازه انجام آن کار اهمیت ندارد.
۲. تعداد کارکردهای متعلق به حکایت پریان محدود است (در قصه خویشکاری‌های بعضی از شخصیت‌ها به شخصیت‌های دیگر منتقل می‌شود و این نشان می‌دهد که تعداد خویشکاری‌ها فوق العاده اندک است؛ در حالی که شماره شخصیت‌های قصه بسیار زیاد است). برای مثال در قصه «ماهیتی تی» دیوی که بار دوم در قصه ظاهر می‌شود، همان کارکرد دیو اول (شرارت) را دارد.
۳. توالی کارکردها همیشه یکسان است. پرآپ می‌گوید: برای مثال دزدی انجام نمی‌گیرد، مگر آنکه دزد اول در خانه را بشکند و تا آنجا که به قصه مربوط می‌شود، توالی رویدادها در قصه قوانینی کاملاً مخصوص و ویژه دارد.
۴. همه حکایت‌های پریان از نظر ساختارشان به یک نوع تعلق دارند (ر.ک: پرآپ، ۱۳۸۶: ۵۳).

در قصه‌های قشقایی قانون یک پرآپ کاملاً صدق می‌کند، برای مثال در داستان «مرد و آهو» (۵)، سه یاریگر (کشاورز، چوپان و مغازه‌دار) در داستان به کمک مرد می‌آیند که به جای آن‌ها ممکن بود کسان دیگری هم قرار بگیرند. مهم عمل یاری رسانی آن‌هاست، نه شخصیت‌های یاری رسان. در «آهوی لنگ» (۱) چوپانی جای دو چشم را به بچه‌ها نشان می‌دهد که به جای او می‌توانست کشاورزی، عابری یا حتی حیوانی این کار را انجام دهد. آنچه در پیشبرد داستان مهم است، عمل راهنمایی قهرمان است. نکته قابل توجه در این رابطه جانشین‌شدن شخصیت‌های مذهبی به جای شخصیت‌های اصلی است. در قصه‌های ایل قشقایی شخصیت‌هایی نظیر امام علی^(۶) و حضرت خضر زیاد دیده می‌شود که برگرفته از آموزه‌های دین اسلام و بهخصوص مذهب تشیع است.

همچنین جانشین شدن سیمرغ به جای شخصیت‌های یاری‌رسان قصه که برگرفته از فرهنگ اساطیری ایران و شاهنامه فردوسی است. این جانشینی‌ها گفته پراپ را تأیید می‌کند که شخصیت‌ها در پیشبرد داستان چندان مهم نیستند و بر اساس محور جانشینی به راحتی قابل تغییر هستند.

قانون دو نیز رعایت شده است. در قصه‌های قشقایی نیز کارکردهای مشخص و معینی دیده می‌شوند که خارج از ۳۱ خویشکاری پراپ -که با بسامد بالایی هم در این قصه‌ها دیده می‌شوند- نیست.

درباره توالی کارکردها، خدیش اعتقاد دارد که در قصه‌های ایرانی بررسی شده این قاعده رعایت نشده است؛ زیرا در نظام قصه‌گویی هر راوی بنا بر سلیقه و حافظه خود و با در نظر گرفتن احوال شنوندگان، عناصری را پس و پیش می‌کند. در قصه‌های قشقایی این قاعده نه در حد دقیقی است که پراپ تعیین کرده، اما تا حد زیادی رعایت شده است. قصه‌های «ماهتی‌تی»، «پاداش نیکی»، «قره‌کاکا» و «ملک محمد»، به طور کامل از قانون توالی پیروی کرده است. در قصه‌های «آهوی لگ»، «غريب»، «صيدی خان» و «شیرزاد» نیز در بخش‌های اصلی داستان توالی رعایت شده است.

قانون چهارم پراپ نیز بر این قصه‌ها قابل انطباق است و این قصه‌ها نیز ساختاری مشابه هم دارند و مانند هم بسط می‌یابند. در هشت قصه از این ده قصه قهرمان با بروز مشکل که یا شرارت است یا کمبود و نیاز، به راه می‌افتد و پس از عبور از مراحلی بالاخره با شاهزاده‌خانمی (در قصه‌های ۱ و ۲ با شاهزاده‌ای) ازدواج می‌کند. در همه آن‌ها قهرمان با یک عامل جادویی که یا شیئی است یا حیوانی یا وردی که بر زبان می‌آورد، سروکار دارد. در این قصه‌ها یاریگری که به قهرمان در رسیدن به هدفش یاری می‌رساند، معمولاً یاریگری است مقدس، مانند حضرت علی^(۴) در قصه‌های ۳-۷، حضرت خضر در قصه ۱۰، پیرمردی که از طرف خداوند به یاری جوان می‌آید در قصه ۶، کسی که برادر را زنده می‌کند در قصه ۹. علت یاری‌رسانی آن‌ها هم بیشتر رفتار نیک قهرمان است.

در این قصه‌ها نیز تقابل خوب و بد و درنهایت، پیروزی خوبی بر بدی که یکی از ویژگی‌های اصلی قصه‌ها به شمار می‌آید، دیده می‌شود. در قصه‌ها قهرمان خلاف تمام دشواری‌ها به هدف خود دست می‌یابد و پیروز می‌شود و ضد قهرمان یا شریر رسوایی شود.

از بین این ده قصه دو قصه ماهتی‌تی و آهوی لنگ بسیار شبیه به هم بسط یافته‌اند.

در هر دو قصه قهرمان مؤنث است و علت بیرون‌رفتن هر دو از خانه شرارت پدر و مادر است. در هر دو قصه، قهرمان با دیوی روبه‌رو می‌شود که با کشیدن تکه‌نخی سیاه از درون یک گودال، ظاهر می‌شود. در هر دو قصه، قهرمان بر دیو پیروز می‌شود (البته در هر دو قصه، پیروزی بر شریر بدون جنگ صورت می‌گیرد؛ چون قهرمان مؤنث است). پایان هر دو قصه نیز ازدواج با پسر پادشاه است.

در کل در قصه‌های قشقایی نقش زن بسیار پررنگ و بارز است. علت آن شاید نوع زندگی ایلی و فعالیت زنان هم‌دوش با مردان باشد که علاوه‌بر فعالیت‌های داخل خانه، فعالیت‌های بیرون از خانه نظیر به‌چرا بردن حیوانات و آوردن آب و هیزم را نیز شامل می‌شود.

در قصه «آهوی لنگ» (۱)، دختر که قهرمان داستان است از ابتدا تا انتهای داستان نقشی فعال دارد. ابتدا برادر را از نقشه پدر و مادر باخبر می‌کند؛ در راه دیو را فریب می‌دهد و سبب غرق‌شدنش می‌شود، بعد به برادر هشدار می‌دهد که از چشمۀ حیوانات آب نخورد و در ادامه وقتی برادر به آهوی لنگ تبدیل می‌شود، به او گوشزد می‌کند که از کنار چشمۀ زیاد دور نشود؛ زیرا شکار‌چیان او را شکار می‌کنند. در پایان نیز با پسر پادشاه ازدواج می‌کند.

در ماهتی‌تی (۲) هفت دختر ابتدا با دو دیو روبه‌رو و بر او پیروز می‌شوند، سپس به شهر دیگری می‌روند و خود را دختران پادشاه سرزمنی دیگر معرفی می‌کنند. در پایان همگی شوهر خود را خود انتخاب می‌کنند و دختر کوچک که قهرمان اصلی داستان و از همه باهوش‌تر است، با پسر پادشاه ازدواج می‌کند.

ریخت‌شناسی قصه‌های قشقایی بر اساس نظریه ساختگرایی جواد دهقانیان و همکاران

در صیدی خان و پریزاد (۳) همان‌گونه که صیدی خان برای یافتن معشوق خود به را می‌افتد، پریزاد نیز راهی می‌شود و در میانه داستان در نقش نصیحت‌گر به شوهر خود هشدار می‌دهد که فریب زهره پرزن را نخورد.

در «شاهبرخوردار» (۴) دختر خلاف نهی پدر و مادر، تصمیم می‌گیرد که با شاه-برخوردار ازدواج کند و هنگامی که شاهبرخوردار به جای دیگری می‌رود، دختر برای یافتن او کفشه آهنین می‌پوشد و چمامی آهنین در دست می‌گیرد و به راه می-افتد و سرانجام او را می‌یابد و با او ازدواج می‌کند.

در قصه «مرد و آهو» (۵) مرد بعد از رویه‌رو شدن با آهو به او می‌گوید: بگذار به خانه بروم و با زنم مشورت کنم. هنگامی هم که کاروان زن را می‌دزد، زن از رئیس کاروان می‌خواهد که با او مثل خواهر رفتار کند.

در «غريب و صنم» (۷) صنم نقش بسیار مؤثری در پیشبرد داستان دارد. او ابتدا غریب را از عشق خود آگاه می‌سازد و زمانی که غریب به حلب می‌رود، درخواست ازدواج شاهزاده‌ولد را رد می‌کند و هفت سال به انتظار غریب می‌نشیند. در پایان نیز از تاجری درخواست می‌کند که به حلب برود و غریب را بیابد.

در «ملک‌محمد پادشاه» (۱۰) نیز نقش زن بسیار بارز است. در این داستان ابتدا سه زن که آدمیزادند و با سه دیو ازدواج کرده‌اند، به ملک‌محمد در کشتن شوهرانشان کمک می‌کنند و از ملک‌محمد می‌خواهند که آن‌ها را با خود ببرد. سپس یکی از آن‌ها جای صاحب مرغ زرنگار را به ملک‌محمد نشان می‌دهد و هر سه همراه ملک‌محمد به سرزمین او می‌روند. شاهزاده‌خانم اصلی این داستان صاحب مرغ‌زنگار است که بعد از دزدیده شدن مرغ به سرزمین ملک‌محمد لشکرکشی و آورنده مرغ را طلب می‌کند و با ملک‌محمد کشتی می‌گیرد و بعد از شکست با او ازدواج می‌کند.

نتیجه‌گیری

با بررسی قصه‌های قشقایی بر اساس نظریه پراپ مشخص شد این قصه‌ها با ساختار کلی قصه‌های ایرانی کاملاً مطابقت دارند. توالی یکسانی که پراپ از آن صحبت می‌کند،

در همه قصه‌ها با اندکی جایه‌جایی و تغییر رعایت می‌شود و از نظر ساختمان نیز این قصه‌ها شباهت زیادی با هم دارند. این نتیجه دستاورد مهمی است؛ زیرا می‌تواند به آن معنا باشد که اقوام غیرفارسی‌زبان نیز با هموطنان فارسی‌زبان خود در مبانی فکری و شیوه اندیشه یکسان بوده‌اند. هشت قصه از ده قصه بررسی شده در فهرست آرنه - تامپسون دیده می‌شود که نشانه وجود روایت‌های دیگری از این قصه‌ها در سایر نقاط ایران است. خصوصیات بی‌زمانی و بی‌مکانی که از ویژگی‌های اساسی قصه‌های است، در این قصه‌ها نیز رعایت شده و از ده قصه فقط در دو قصه به مکان اشاره شده است. نکته مهم و متفاوت، حضور و کارکرد ملموس شخصیت‌های زن در قصه‌های است. در این قصه‌ها نیز مانند دیگر قصه‌های عامه توصیفات و تشییهات درباره مکان‌ها و خصوصیات شخصیت‌ها اندک است. برای آغاز قصه‌ها عبارت خاصی ذکر نشده و بیشتر قصه‌ها و به خصوص قصه‌های شفاهی با عباراتی نظیر مردی بود، پادشاهی بود، جوانی بود و غیره، آغاز می‌شوند و پایان قصه‌ها نیز عبارت خاصی ندارد و بدون عباراتی نظیر «قصه ما به سر رسید»، «قصه ما راست بود» و غیره تمام می‌شود.

پی‌نوشت‌ها

۱. عاشیق در آذربایجان به نوازندگان و خوانندگان دوره‌گردی گفته می‌شود که همیشه سازی به همراه دارند و آن را در مجالس جشن و عروسی و در قهوه‌خانه‌ها همراه دف و سرنا می‌نوازنند و با آن آواز می‌خوانند. عاشیق‌ها بزرگ‌ترین طبقه هنرهای زیبا در آذربایجان هستند. آن‌ها ادبیاتی غنی و سرشار دارند. ادبیات آن‌ها شامل داستان‌ها، منظومه‌ها و مناظره‌ها و ترانه‌های است (ر.ک: صدیق، ۱۳۷: ۸۸).
۲. منبع قصه‌های شماره ۱، ۴، ۳، ۸، ۷ و ۱۰ کتاب *افسانه‌ها و قصه‌های ایل قشقایی* است. دیگر قصه‌ها به صورت میدانی گردآوری شده‌اند. راوی قصه شماره ۲ منیزه فهیم‌خواه و راوی قصه‌های شماره ۶ و ۹ نجات قرقانی است.
۳. بنه: پسته کوهی.

منابع

- احمدی، بابک (۱۳۷۰). *ساختار و تأویل متن*. ج ۱. تهران: مرکز.
- امامی، نصرالله (۱۳۸۵). *مبانی و روش‌های نقد ادبی*. تهران: جامی.

ریخت‌شناسی قصه‌های قشقاوی براساس نظریه ساختگرایی جواد دهقانیان و همکاران

- برتنس، یوهانس ویلم (۱۳۸۷). *مبانی نظریه ادبی*. ترجمه محمدرضا ابوالقاسمی. تهران: ماهی.

- پرآپ، ولادیمیر (۱۳۸۶). *ریخت‌شناسی قصه‌های پریان*. ترجمه فریدون بدره‌ای. تهران: توسع.

- خدیش، پگاه (۱۳۸۷). *ریخت‌شناسی افسانه‌های جادویی*. تهران: علمی و فرهنگی.

- دهقانیان، جواد و سعید حسامپور (۱۳۹۰). «نگاهی ساختارگرایانه به داستان‌های کاوس». *بوستان ادب*. ش. ۳. صص ۹۹-۱۲۲.

- صدیق، حسن (۱۳۵۷). *هفت مقاله پیرامون فولکلور و ادبیات مردم آذربایجان*. تهران: دنیای دانش.

- کیانی، منوچهر (۱۳۸۶). *افسانه‌ها و قصه‌های ایل قشقاوی*. شیراز: کیان نشر.

- مارزلف، اولریش (۱۳۷۱). *طبقه‌بندی قصه‌های ایرانی*. ترجمه کیکاووس جهانداری. تهران: سروش.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی